

Ing. Bohuslav Holman, kterého znáte z televizního Receptáře, se zabývá pěstováním a šlechtěním okurek už téměř padesát let. Co nám poradí?

Okurky pěstujeme na slunném místě, ne pod stromy, potřebují propustnou, záhřevnou a dobře vyhnojenou půdu, řádky děláme 100–150 cm od sebe a okurky vyséváme po třech semenech na vzdálenost 20 cm, ve fóliovníku 40 cm. S výsadbou na volné záhony počkáme až po 15. květnu, v teplejších oblastech to může být i mezi 5.–10. květnem. Záhon lze zakrýt bílou netkanou textilí a při troše štěstí se nám to může vyplatit již i koncem dubna. Pokud jde o odrůdy, v chladnějších oblastech použijeme protiplísňové hybridy, spíše se plody hruboostnými než jemnoostnými. Lepší ale je předpěstovat si sadbu ve skleníku v květináčích, a to již po 20. dubnu, což umožní uspíšit sklizeň a ve značné míře předběhnout období, kdy se obvykle šíří plíseň – peronospora. Ve skleníku však musíme mít dostatek světla a sadbu včas otužovat – v noci tedy necháváme ve skleníku jen asi 16 °C. Potom můžeme vysazovat po 15. květnu již sazeničky s bohatým kořenovým balem. Pro urychlení se osvědčilo zakrývat rostliny bílou netkanou textilí.

Okurky jemnoostné

Okurky hruboostné

Zaléváme méně často, ale větším množstvím vody. Zásadně nesmíme zalévat na listy, ale ke kořenům – rostliny pak rychle porostou. Osvědčuje se přihnojení na počátku květu ledkem vápenatým nebo rozředěným roztokem vykvašeného drůbežího trusu. Pokud porost napadne ve větší míře plíseň okurková, nezbude než použít některý z moderních chemických prostředků s krátkou ochrannou lhůtou. Většinou se po postřiku a důkladnějším přihnojení porost podaří zachránit. Osvědčil se také tzv. vertikosystém, kdy rostliny vyvazujeme na opěrné kůly, na provázky nebo na sítě, rostliny se mnohdy táhnou až do výše 200 cm a účinně se tím chrání proti napadení plísněmi. Okurky nakládačky sklízíme

dvakrát až třikrát týdně, nenecháváme je však přerůstat, aby nebrzdily vývoj dalších plodů. ■

Josef Kropáč
Foto: autor

Jak pěstovat Okurky

